

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1907.

Treść: (№ 92 i 93.) 92. Rozporządzenie, którem wydatę się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 24. lutego 1907, o podwyższeniu minimalnego dochodu i płac emerytalnych grecko-wschodnich duszpasterzy w Dalmacyi stosownie do czasu ich służby. — 93. Ustawa, dotycząca oznaczenia miejscowego pochodzenia chmielu.

92.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 13. marca 1907,

którem wydatę się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 57, o podwyższeniu minimalnego dochodu i płac emerytalnych grecko-wschodnich duszpasterzy w Dalmacyi stosownie do czasu ich służby.

§ 1.

Celem przyznania podwyższenia stanowi odpowiedniego dochodu minimalnego grecko-wschodnich duszpasterzy w Dalmacyi, przewidzianego ustawą z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 57, należy podać zeznanie dochodu miejscowego, wygotowane według przepisu rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206, albo też, gdyby zeznanie takie dla dotychczasowego stanowiska służbowego było już przedłożone, doniesić o ukończeniu miarodajnego czasu służby.

Doniesienie to należy wnieść ponownie z chwilą nabycia prawa do dalszych podwyższeń.

Do zeznania lub doniesienia należy dołączyć tabelę służbową w podwójnem wygotowaniu.

Tę tabelę służbową można wygotować według wzorów, używanych już obecnie przy podaniach o przeniesienie w stan spoczynku, lub według wzoru, dołączonego do tego rozporządzenia.

W tej tabeli służbowej należy wykazać całe dotychczasowe zajęcie duszpasterza przy pojedynczych przez niego piastowanych urządach według kalendarzowego czasu trwania.

Zeznanie dochodu miejscowego lub doniesienie wnosi się za pośrednictwem przełożonego biskupiego konsystorza.

§ 2.

Konsystorz bada i potwierdza prawdziwość dat wykazanych w tabeli służbowej i przesyła ją władzy krajowej wraz z zeznaniem lub doniesieniem, wymienionem w §ie 1.

Władza krajowa zarządza, w razie potrzeby po ponownem zniesieniu się z konsystorzem biskupim, potrzebne do wyjaśnienia stanu rzeczy dochodzenia.

Co do wydania i ogłoszenia orzeczenia władzy krajowej, następnie co do asygnowania podwyższonych poborów, wreszcie co do zaczęcia orzeczenia władzy krajowej, mają znaleźć odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p.

Nr. 206, i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. listopada 1904, Dz. u. p. Nr. 135.

§ 3.

Władza krajowa orzeknie, przy uwzględnieniu terminu zapadłości, określonego w §ie 2 ustawy, jakie roczne wyższe pobory należą się duszpasterzowi z tytułu podwyższenia.

Odnosi się to zwłaszcza także do lat przejściowych 1907 do 1909, oznaczonych w §ie 5 ustawy. Oznaczenie wyższych poborów za te 3 lata lub za wchodzącą w poszczególnym przypadku w rachubę część tego czasu, ma nastąpić naraz, lecz przy dokładnem cyfrowem wskazaniu nadwyżki przypadającej na każdy pojedynczy rok z tych lat.

Jeżeli w czasie tym przejściowym przypadnie duszpasterzowi dalsze podwyższenie, to należy w sposób postanowiony w §ie 1 niniejszego rozporządzenia, prawo do tego podwyższenia wykazać w drodze ponownego podania.

§ 4.

Jeżeli duszpasterzowi wyasygnowano tymczasowo, w myśl §u 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. października 1904, Dz. u. p. Nr. 135, z skarbu państwa pobory, które pobierał jego poprzednik, to mogą mu być wyasygnowane przewidzianie z skarbu państwa także podwyższenia, należne według jego służbowej działalności, jeżeli do odnośnego zawiadomienia konsystorza dołączono odpowiednio wygotowaną tabelę służbową lub jeżeli tabela taka już znajduje się u władzy krajowej.

Przy przenoszeniu duchownych pomocniczych w tym samym przymocie lub w charakterze prowizora wystarcza w tym celu, dopóki niedochodzi się prawa do dalszego podwyższenia minimalnego dochodu, donieść o przeniesieniu z odwołaniem się na ostatnią asygnatę tego podwyższenia i na tabelę służbową, która służyła za jego podstawę.

§ 5.

Podwyższenie odpowiedniego stanowi dochodu minimalnego, przewidziane w ustawie z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 57, ma być przede wszystkim pokryte z dochodów stale połączonych z urzędem duchownym.

Jeżeli gmina parafialna, gmina miejscowa albo kto inny obowiązany jest dostarczać duszpasterzowi dochodu minimalnego, każdorazem ustawą oznaczonego, to należy w każdym takim wypadku zbadać na podstawie dotyczących tytułów prawnych zobowiązania, a w razie potrzeby ustalić przez zarządzenie wydania orzeczenia w właściwym toku instancyi, czy zobowiązanie to odnosi się także do podwyższenia odpowiedniego stanowi dochodu minimalnego, ustalonego powołaną ustawą według szczegółowego czasu trwania służbowego zajęcia poszczególnego duszpasterza.

W przeciwnym razie należy asygnować przypadające według tego podwyższenie poborów z skarbu państwa.

§ 6.

Prowizorowie opróżnionych prebend winni wykazać prawo do należnych im możliwie podwyższeń w drodze określonej w §ie 1 niniejszego rozporządzenia, o ile postanowienie §u 4, ustępu 2 niniejszego rozporządzenia nie znajduje do nich zastosowania.

§ 7.

Do podań o przeniesienie w stan spoczynku należy dołączyć tabelę służbową, wygotowaną w podobny sposób, jak wyżej w §ie 1 postanowiono.

W tabeli tej należy uwidocznic podwyższenia już zapadłe z powołaniem się na ostatnie oduosne asygnujące zarządzenie władzy krajowej.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

Tabela służbowa

wygotowana celem uzyskania podwyższenia zagwarantowanego dochodu minimalnego (emerytury) na zasadzie ustawy z dnia 24. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 57.

Nazwisko duszpasterza	Dzień otrzymania święceń kapłańskich	Posady w duszpasterstwie lub innej publicznej służbie kościelnej	Kalendarzowy czas trwania tych zajęć	Czas trwania tychże według lat, miesięcy i dni	Dotychczasowe asygnały podwyższeń minimalnego dochodu według odbytego czasu służby	Uwagi
Całkowity policzalny czas służby			. . . . .	. . . . .		

Prawdziwość powyższych zeznań potwierdza się:
(Ordynaryat.)

93.

Ustawa z dnia 17. marca 1907,

dotycząca oznaczania miejscowego pochodzenia
chmielu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

§ 1.

Jeżeli chmiel sprzedaje się lub wprowadza się
w obrót z oznaczeniem pochodzenia jego według
miejsca, to oznaczenie to ma nastąpić w myśl prze-
pisów niniejszej ustawy.

Przytem nie stanowi różnicy, czy oznaczenie
pochodzenia według miejsca umieści się na na-
czyniu chmiel zawierającym, czy też obejmie się
deklaracjami, odnoszącymi się do sprzedaży i wpro-
wadzenia w obrót, jakoto: cennikami, listami han-
dlowymi, listami przewozowymi, rachunkami lub
certyfikatami dotyczącymi towaru, świadectwami
pochodzenia itp.

§ 2.

Celem oznaczenia miejscowego pochodzenia
chmielu można w drodze rozporządzenia okręgi kra-
jów tutejszych, w których produkuje się chmiel, przy
dokładnem ich ustaleniu i odgraniczeniu, oznaczyć
jako okręgi produkowania chmielu.

Przed wydaniem rozporządzenia tego rodzaju
należy porozumieć się z dotyczącymi głównemi kor-
poracjami rolniczymi (radą kultury krajowej, towa-
rzystwem rolniczym itp.) oraz z Izbami handlowe-
mi i przemysłowemi, które celem złożenia swego
oświadczenia winny przesłuchać interesowane sto-
warzyszenia przemysłowe (gremia) i korporacje
przemysłowe.

§ 3.

W myśl §u 1 niniejszej ustawy oznaczyć na-
leży miejscowe pochodzenie chmielu, wytworzo-
nego w kraju przez podanie miejscowości, gminy,
okręgu produkcji, ustanowionego w danym razie
w myśl §u 2 niniejszej ustawy, albo kraju, gdzie
chmiel wyprodukowano, jak również w każdym
wypadku obszaru państwa.

Wymienione szczegóły można przytoczyć albo
pojedynczo, albo po kilka razem, albo także
wszystkie w ogóle.

§ 4.

W drodze rozporządzenia można wydać bliższe
przepisy co do sposobu, w jaki oznaczenie pocho-
dzenia ma się podać.

Postanowienie §u 2, ustępu 2, stosuje się i do
takich także wypadków.

§ 5.

Do przewidzianych w §ie 3, oznaczeń pocho-
dzenia można dodać takie dodatki, zgodne z rzeczy-
wistością, które zawierają bliższe wskazanie miej-
scowego pochodzenia (na przykład nazwę obszaru
dworskiego, posiadłości ziemskiej, powiatu sądo-
wego lub politycznego).

§ 6.

Nie można używać oznaczeń pochodzenia,
które nie odpowiadają postanowieniom §u 3, ustępu 1.
Również zabrania się niezgodnych z prawdą do-
datków do oznaczeń pochodzenia i takiego spo-
sobu ich umieszczenia, które mogłyby wywołać błąd
co do miejscowego pochodzenia chmielu.

Tak samo zabrania się podań lub oznaczeń,
które nie będąc oznaczeniami pochodzenia, mogłyby
ze względu na swoją treść lub sposób umieszczenia
wzbudzić pozór, iż są takimi.

§ 7.

W drodze rozporządzenia można postanowić,
iż przepisy §§ów 3 i 6 niniejszej ustawy, nie dłużej
jednak, jak przez przeciąg pięciu lat po jej wejściu
w moc obowiązującą, nie będą stosowały się do
pewnych, w rozporządzeniu wyszczególnić się ma-
jących podań, które według zwyczajów, przestrze-
ganych w obrocie przez dotyczące sfery interesowa-
ne, nie mają wyłącznego znaczenia wskazówki
co do miejscowego pochodzenia chmielu, lub które
wszędzyszy w użycie dla oznaczenia gatunku chmielu,
znaczenie takie straciły.

§ 8.

Jeżeli chmiel, nie wytworzony w kraju tutej-
szym, tutaj sprzedaje się lub wprowadza się w obrót,
to musi się go zaopatrzyć w oznaczenie państwa,
gdzie go wytworzono. Zresztą stosują się analogic-
nie postanowienia §§ów 1, 3, 4, 5, 6 i 7
niniejszej ustawy z zastrzeżeniem wyjątków, mie-
szających się w trzecim ustępie niniejszego para-
grafu.

Jeżeli w obcym państwie ustanowiono okręgi
produkowania chmielu w sposób odpowiadający

zarządzeniom §u 2, ustępu 1 niniejszej ustawy. to można oznaczyć w myśl §u 3 niniejszej ustawy miejscowe pochodzenie chmielu także przez podanie odnośnego zagranicznego okręgu produkcji.

W drodze rozporządzenia można zarządzić, iż zastosowanie postanowień niniejszej ustawy do zagranicznych oznaczeń pochodzenia, przewidziane w poprzedzających ustępach 1 i 2, ma mieć miejsce tylko w takim, w rozporządzeniu oznaczyć się mającym zakresie, w jakim odnośne obce państwo chroni także tutejsze oznaczenie pochodzenia. Jednakowoż nie można używać w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, co do chmielu niewytworzonego w kraju tutejszym takiego oznaczenia pochodzenia, które przysługuje krajowemu chmielowi (§ 3).

§ 9.

Tego, kto postępuje wbrew postanowieniom niniejszej ustawy i wydanych na jej podstawie przepisów, ukarze polityczna władza powiatowa, o ile nie zachodzi istota czynu działania karygodnego, według powszechnych ustaw karnych surowiej karnego, grzywną od 10 do 2000 K, a wśród okoliczności obciążających, mianowicie w razie powtórzenia czynu, aresztem od jednego dnia do trzech miesięcy. W tym ostatnim wypadku można połączyć z karą na wolności, grzywnę aż do 2000 K.

W razie skazania na grzywnę należy równocześnie orzec karę aresztu, która wstąpi w jej miejsce w razie nieściągalności.

Przytem należy w miejsce grzywny od 10 do 20 K wymierzyć jeden dzień, a przy wyższych grzywnach za każde 20 K jeden dzień aresztu, jednakowoż czas trwania aresztu nie może przekraczać trzech miesięcy.

§ 10.

W razie skazania należy orzec usunięcie oznaczeń, zawierających podania, przeciwne przepisom, gdyby zaś usunięcie to nie mogło nastąpić, należy orzec przepadek opakowań noszących na sobie takie oznaczenie, o ile skazany ma jeszcze prawo rozporządzania tymi przedmiotami.

Nawet wówczas, jeżeli ściganie lub skazanie pewnej osoby nie da się wykonać, albo jeżeli skazany nie ma już prawa rozporządzania tymi przedmiotami, należy zarządzenie do przeprowadzić samostnie co do takich przedmiotów, które podlegają rozporządzeniu osoby odpowiedzialnej za dotrzymanie przepisów o miejscowym oznaczaniu.

Władza polityczna może zarządzić już w toku postępowania, celem zabezpieczenia tych zarządzeń, które należy wykonać na koszt skazanego, konfiskatę

lub inne odpowiadające celowi przechowanie tych przedmiotów, przez których oznaczenie wbrew przepisom dopuszczono się przekroczenia.

§ 11.

Polityczna władza krajowa może zakłady krajowe, założone przez gminy, powiaty lub kraj, przez związki, towarzystwa lub inne korporacje, a mające na celu stwierdzanie miejscowego pochodzenia chmielu z pewnego okręgu (hale sygnowania chmielu) uznać ze względu na cel ten za zakłady publiczne (publiczne hale sygnowania chmielu).

Uznanie takie może nastąpić tylko wówczas, jeżeli

1. politycznej władzy krajowej zastrzeżono zatwierdzenie statutu i postanowień co do urządzeń zakładu, dotyczących prowadzenia interesu, jak również zatwierdzenie ich zmiany;

2. zastrzeżono, iż poświadczenia i oznaczenia pochodzenia chmielu wychodzące z zakładu przedsiębiorane będą wyłącznie przez takich funkcyjaryszy zakładu, których polityczna władza powiatowa potwierdziła i zaprzysięgła, i

3. jeżeli działalność zakładu podlegać będzie nadzorowi politycznej władzy krajowej.

Zatwierdzenie wspomniane pod l. 1 można wydać tylko wówczas, jeżeli urządzenia zakładu statutem przepisane i urządzenia, dotyczące prowadzenia interesu dawać będą według uznania politycznej władzy krajowej rękojmię zupełnie pewnego wykazywania, potwierdzania i oznaczania miejscowego pochodzenia chmielu.

Tylko takie osoby można potwierdzić i zaprzysięć jako funkcyjaryszy zakładu (ustęp 2), które według uznania politycznej władzy powiatowej są fachowo uzdatnione i w pełni zasługują na zaufanie.

§ 12.

Potwierdzenia i oznaczenia miejscowego pochodzenia chmielu wydane przez publiczną halę sygnowania chmielu uważać należy za publiczne dokumenty i publiczne oznaczenia, których sfalszowanie lub podrabianie podpada pod przepisy powszechnej ustawy karnej.

Zarządzenia co do formy tych poświadczeń i oznaczeń należy wydać w drodze rozporządzenia.

§ 13.

Polityczna władza krajowa ma czuwać nad działalnością publicznych hal sygnowania chmielu, w szczególności nad przestrzeganiem postanowień statutowych i postanowień co do urządzeń dotyczących prowadzenia interesu. Władza ta ma prawo

wydać co do działalności każdego zakładu takie zarządzenia, które mogą w danym razie okazać się potrzebne, aby zapewnić osiągnięcie celu zakładu.

Polityczna władza krajowa może wyznaczyć celem wykonywania przysługującego jej nadzoru także polityczne władze powiatowe lub stałego komisarza.

Organy nadzorcze mają w szczególności prawo wstępu do lokalności przedsiębiorstwa zakładowego o każdym czasie, prawo żądania wyjaśnień od funkcyjaryusza zakładu i prawo przeglądu korespondencji, innych zapisków oraz ksiąg handlowych zakładów.

§ 14.

Polityczna władza krajowa ma prawo odwołać dokonane już uznanie zakładu za publiczną halę sygnowania chmielu, jeżeli

1. urządzenie zakładu przepisane statutem i urządzenie, dotyczące prowadzenia interesu, okaże się w praktyce niewystarczającym, by dać rękojmię, określoną §em 11; albo jeżeli

2. zakład sam lub poszczególni jego funkcyjaryusze nie odpowiedzą postanowieniom statutu lub postanowieniom co do urządzeń, dotyczących prowadzenia interesu; albo jeżeli

3. zakład lub jego funkcyjaryusze nie zasto-
sują się do zarządzeń politycznej władzy krajowej lub przeszkadzać będą w urzędowym nadzorze (§ 13).

§ 15.

W razie odstąpienia od postanowień statutu lub postanowień co do urządzeń zakładu, dotyczących prowadzenia interesu w razie niezastosowania się do zarządzeń władzy, lub przeszkadzania w urzędowym nadzorze, może polityczna władza powiatowa orzec przeciw winnym funkcyjaryuszom kary porządkowe od 10 do 200 K, a to także wówczas, gdy nie korzysta się z postanowienia §u 14, i o ile nie trzeba będzie postąpić w myśl §u 9.

§ 16.

Grzywny (§ 9) składane na zasadzie niniejszej ustawy wpływają do gminnego funduszu ubogich, kary porządkowe (§ 15) do funduszu kultury krajowej względnie funduszu krajowego tego kraju, gdzie popełniono czynność karygodną.

§ 17.

Polityczna władza powiatowa ma prawo odjęcia funkcyjaryuszom publicznego zakładu sygnowania chmielu upoważnienia do przedsiębrania poświadczeń i oznaczeń co do pochodzenia chmielu, które im przysługuje w myśl §u 11, l. 2, jeżeli warunków, wśród których nastąpiło potwierdzenie i zaprzysiężenie nie można dłużej uważać za istniejące.

§ 18.

Odnośnie do właściwości władz politycznych do przedsiębrania czynności urzędowych w myśl niniejszej ustawy, jak również odnośnie do środków prawnych i zadawnienia, stosowane będą ogólne postanowienia o postępowaniu przed władzami politycznymi.

Środki prawne przeciw orzeczeniom, zapadłym na zasadzie §§ów 11, 13, 14, 15 i 17 niniejszej ustawy, rozstrzyga Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami.

§ 19.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

§ 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa, handlu i spraw wewnętrznych.

We Wiedniu, dnia 17. marca 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Bienert wkr.

Auersperg wkr.

Fort wkr.